

Una llopada d' ocupants

CONCULCACIONS (16)

Una de les estratègies freqüents dels ocupants d'una nació aliena, és l'enviament massiu de ciutadans provinents del país ocupant perquè més o menys conscientment col·laborin en la tasca d'imposició de la llengua forana i altres afers corrosius sobre el país receptor. Naturalment espanyols i francesos han seguit curosament aquestes consignes, amb un èxit més o menys efectiu. Referint-nos concretament a l'estat espanyol, no sempre els nousvinguts han acomplert aquesta funció. Un determinat percentatge, difícil de valorar, s'ha adaptat a la llengua del país, n'ha acceptat la nova ciutadania i fins i tot n'hi ha que s'han passat a les files de l'independentisme. Han entès perfectament la problemàtica del nou país, l'han arribat a estimar i s'han incorporat plenament a la nova ciutadania.

No cal dir que els catalans hem d'estar molt i molt agraïts a aquestes persones que no han acomplert el que d'ells s'esperava des de la "ejpaña" més rànica, retrògrada i oportunista. En conec cassos puntuals que entendreixen per la seva exemplar vocació i entrega. Benvinguts i gràcies amics!

Al marge dels cassos descrits, que deuen ser minoria, queden encara dos tipus de persones que difereixen del perfil descrit. Uns són els que podríem citar com a indiferents, que possiblement són una majoria i que normalment defugen parlar d'aquestes problemàtiques i que es mostren aliens als temes que enfronten l'espanyolitat i la catalanitat. En general és un segment de persones que podrien arribar-se a definir, en un moment que l'impuls independentista estigués majoritàriament present i que llavors molts d'entre ells podrien sumar-se decididament a favor d'una Catalunya lliure i sobirana.

Ens queda encara el tercer tipus de nousvinguts que tenen una consciència exclusiva d'espanyolitat i no estan disposats a claudicar d'aquesta afiliació i que tot el que se'ls presenti en nom de la catalanitat ho refusen i ho devaluen automàticament o fins hi tot ho inculpen com a causant de no sé quants desastres.

Des de Catalunya se'ls concedeix l'atribut de ciutadans catalans, cosa que ells no comparteixen i es consideren única i exclusivament "ejpañoles y a mucha honra" i referint-se al país sols entenen que estan a "ejpaña" i en tot cas Catalunya és una regió d'aquest estat i aquí s'acaben els seus plantejaments. Tot el que sobrepassi aquests conceptes són per a ells, "concepciones independentistas, completamente infundadas y antinaturales".

Ja hi som, ja tenim una colla d'anticatalans en ple exercici d'una nació que no és la nostra, actuant bel·ligerantment contra el nostre país des de dins. Els vents de la legalitat imposada al nostre país els són favorables. Ningú els pot denunciar per difamadors i suplantadors, de la nostra nacionalitat. Sols ens queda el recurs del dèbil, defensar una i altra vegada la nostra identitat, la nostra història, cosa a que sens dubte no podem claudicar mai i que un dia o altre donarà els seus fruits i farà quedar en ridícul tot aquest eixam que representa aquesta llopada d'ocupants impertèrrits.

Claudi Romeu, 25 de juny del 07